

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж 1 161/24
28.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Марка Јоцића и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Вукчевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 398/23 од 07.12.2023. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Вукчевића, дана 28.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Вукчевића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 398/23 од 07.12.2023. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу одредби члана 4, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **1 (једне) године**, у коју казну му се урачунава време проведено на задржавању и у притвору од 07.07.2023. године до 20.11.2023. године, а применом одредбе члана 45 став 5 и 6 Кривичног законика се одређује да се наведена казна извршити тако што ће осуђени исту издржавати у просторијама у којима станује уз електронски надзор и који не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да се остатак казне издржава у Заводу за извршење казне затвора, док се

жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Вукчевића одбијају као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђује.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, па је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју казну ће му се урачунати време проведено на задржавању и у притвору од 07.07.2023. године до 20.11.2023. године. На основу одредбе члана 67 Кривичног законика, одлучено је да се не опозива условна осуда која је изречена пресудом Првог основног суда у Београду Спк.бр. 2/22 од 13.04.2022. године, којом је окривљеном због кривичног дела из члана 289 став 1 Кривичног законика утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, са роком проверавања на 2 године, а време проведено на издржавању казне затвора по овој пресуди неће се урачунати у време проверавања из условне осуде. На основу одредбе члана 87 у вези са чланом 348 став 6 Кривичног законика, изречена је мера безбедности одузимања предмета од окривљеног АА, одузет је пиштољ марке "Glock" модел 19, калибра 9 мм Лугер, црне боје, уклоњеног фабричког броја, са припадајућим оквиром и 10 комада муниције калибра 9 мм и револвер марке "Colt Cobra 38 Special Ctg", фабричког броја ..., црне боје и 6 комада муниције 38 Special. На основу одредбе члана 264 ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то износ од 130.577,00 динара, на име обављених вештачења, износ од 20.000,00 динара на име судског паушала, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеном изрекне казну затвора у дужем временском трајању;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Вукчевић, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да усвоји жалбу браниоца, преиначи пресуду и окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 348 став 1 Кривичног законика и осуди га на казну по закону.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Вукчевић поднео је суду и одговор на жалбу јавног тужиоца са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије поднету жалбу.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.172/24 од 13.02.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца усвоји као основану и пресуду преиначи и окривљеног осуди на казну затвора у дужем временском трајању, а жалбу браниоца окривљеног одбије као

неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Вукчевића, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду, у оквиру основа дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалба браниоца окривљеног АА је делимично основана, док је жалба јавног тужиоца неоснована.

Као спорно питање у овом кривичном поступку и на шта бранилац указује у жалби јесте правна квалификација кривичног дела. Наиме, одбрана сматра да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 348 став 1 Кривичног законика, с обзиром да по оцени одбране окривљени није носио предметне пиштоље, већ је исте преносио.

Међутим, овакви жалбени наводи одбране су по оцени Апелационог суда у Београду неприхватљиви. Наиме, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика. Наиме, окривљени је од момента када је предузео оружје на паркингу у близини локала у којем је био до тренутка када је у близини своје куће заустављен од стране полиције, када је оружје одузето од њега, носио ватрено оружје и муницију, а окривљени је, како то произлази из доказа, знао у тренутку куповине да то оружје и муницију мора да носи до куће, што је и хтео, па се самим тим у његовим радњама остварују обележја радње ношења. Правилно првостепени суд није прихватио тезу одбране да је окривљени само преносио предметно оружје, с обзиром да и сам Кривични законик не познаје радњу преношења, већ Закон о оружју и муницији и члан 33, радњу преношења дефинише као радњу власника оружја који има дозволу за оружје, а у конкретном случају окривљени није имао такву дозволу.

По налажењу Апелационог суда у Београду неспорно је након спроведеног доказног поступка утврђено да је окривљени кривично дело извршио са директним умишљајем као обликом кривице, те да је предузео радње кривичног дела из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика. С тим у вези, неприхватљиви су наводи браниоца да окривљени није имао намеру да предметно оружје и муницију носи са собом како је то у току кривичног поступка утврђено.

Испитујући правилност првостепене пресуде у делу одлуке о казни, у ком делу је побија и јавни тужилац и бранилац окривљеног, Апелациони суд у Београду је мишљења да је у том делу било места преиначењу првостепене пресуде. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио све околности које су од значаја за врсту и висину кривичне санкције, те је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је отац двоје малолетне деце, да је дело учинио у стању смањене урачунљивости, али не битно, а од отежавајућих околности ценио чињеницу да је осуђиван за кривично дело из члана 289 став 1 Кривичног законика, дакле не за

истоврсно кривично дело. По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд нашао да има места да се наведеним олакшавајућим околностима да карактер нарочито олакшавајућих околности из ког разлога је и Апелациони суд прихватио овакву тезу првостепеног суда, али је нашао да је, у конкретном случају, казна затвора у трајању од једне године адекватна, како тежини кривичног дела, тако и окривљеном као учиниоцу. Истовремено, Апелациони суд у Београду је мишљења да све наведене олакшавајуће околности оправдавају истовремено и примену одредбе члана 45 став 5 и 6 Кривичног законика из ког разлога је одредио да ће се казна затвора издржавати у просторијама у којима станује уз електронски надзор уз упозорење на последице кршења начина издржавања казне и тако остварити сврха изрицања кривичних санкција као и сврха кажњавања у смислу одредби члана 4 и 42 Кривичног законика.

Јавни тужилац у поднетој жалби указује да суд није у довољној мери дао значај отежавајућој околности раније осуђиваности. По налажењу Апелационог суда у Београду, ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, с обзиром да је суд ценио такву чињеницу, али када се има у виду да је у питању кривично дело из члана 289 став 1 Кривичног законика, она као таква не може довести до тежег кажњавања окривљеног за ово кривично дело.

По налажењу Апелационог суда у Београду, жалба јавног тужиоца је неоснована, док је жалба браниоца окривљеног делимично основана, из ког разлога је овај суд применом одредби члана 457 и 459 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник
Мирјана Новић, с.р.**

**Председник већа-судија
Растко Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић